

У ПАРТІЙНОМУ КОМІТЕТІ

20 січня ц. р. відбулось чергове засідання парткому інституту. Заслухано звіт секретаря цехової партійної організації СКБТ «Модуль» Ш. М. Саркісяна «Про перебудову роботи партійної організації СКБТ «Модуль» в світлі вимог XXVII з'їзду КПРС, січневого і червневого (1987 р.) Пленумів ЦК партії». Відзначено, що комуністами цієї парторганізації проводиться певна робота по вдосконаленню стилю і методів своєї діяльності, розширюється колегіальність і гласність в роботі виборного активу. Набирають сили демократичні засади в доборі і розстановці кадрів. В 1987 році у порівнянні з 1986 роком поліпшилися техніко-економічні і наукові показники, зменшилась плінність кадрів, збільшилась кількість співробітників з високими ступенями.

Разом з тим, в роботі партійної організації по здійсненню перебудови мають місце серйозні недоліки. Партійне бюро ще слабо впливає на вдосконалення стилю діяльності апарату управління, не приділяє належної уваги заслуховуванню звітів комуністів-керівників. Невідпрацьована практика підготовки партійних зборів і засідань партбюро. Відвідування партзборів складає лише 70—80 процентів від загальної кількості комуністів. Серед виступаючих мало рядових комуністів. Збори в партгруппах проходять з порушенням Статуту КПРС. Партбюро випускає з поля зору питання переходу підрозділу на нові принципи господарювання. Прийняті постанови в цьому напрямку виконуються незадовільно.

На засіданні парткому відзначалось, що в перебудові діяльності партбюро СКБТ «Модуль» корінних зрушень не сталося. Секретар т. Саркісян Ш. М. не виявляє особистої ініціативи і вимогливості, а директор СКБТ «Модуль» т. Стахов О. П., як член парткому, недостатньо допомагає в роботі партбюро.

В прийнятій постанові партійний комітет роботу партбюро СКБТ «Модуль» по керівництву перебудовою визнав як таку, що не відповідає вимогам XVII з'їзду КПРС, січневого і червневого (1987 року) Пленумів ЦК партії, а особистий внесок в перебудову секретаря партбюро т. Саркісяна Ш. М. — незадовільним.

На засіданні парткому обговорено також кадрові питання, інформації т.т. Азарова О. Д. і Солейка П. Т. про невідкладні завдання по реалізації критичних зауважень і пропозицій комуністів, висловлених на партійних зборах 23 грудня минулого року. Розглянуто доповідну записку з питань будівництва. Прийнято відповідні постанови і заходи.

УДОСТОЇЛИСЯ ВІДЗНАКИ

Спочатку були пошуки найбільш раціональних технічних рішень, перегорнуто десятки довідників, сотні сторінок спеціальної літератури. Були консультації з вченими і спеціалістами в галузі машинобудування, аграрниками. А вже потім приступили до створення гнучкого верстатного комплексу для виробництва набору ґрунтоспущуючих робочих органів. Розрахунки і креслення, компоновка вузлів і деталей — всім цим займалася група студентів під керівництвом доцента МБФ В. Б. Демешка. А нещодавно надійшла

приємна звістка: вихованці інституту інженери А. Дубицька, К. Коваль, О. Саралов, четверокурсники Т. Балатюк, О. Данилевич рішенням оргкомітету Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР за представлену на всесоюзний конкурс роботу по розділу «Верстатобудування, роботизовані системи і маніпулятори, гнучке автоматизоване виробництво», нагороджені грамотами Мінвузу.

Б. ПЕНТЮК,
заст. декана МБФ по науковій роботі.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Газета видається
з лютого 1981 року.

За інженерні кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціна 1 коп.

№ 4 (288)

П'ЯТНИЦЯ, 29 січня 1988 року.

Виходить раз
на тиждень

ЛИСТ ПРО ПЕРЕБУДОВУ

СПЕЦІАЛІСТ: ДІАПАЗОН ПІДГОТОВКИ

Виходячи з документів ЦК КПРС про перебудову вищої школи, до сучасного спеціаліста пред'являються досить високі вимоги. Він повинен володіти глибокими знаннями з основ марксизму - лєнінізму, сучасним економічним мисленням, навичками управлінської і організаторської роботи, активними методами використання електронно - обчислювальної техніки стосовно до профілю своєї діяльності, високою загальною культурою. Майбутнього інженера повинні відрізняти ініціатива і відповідальність, потреба в постійному оновленні і збагаченні своїх знань, здатність сміливо приймати новаторські рішення і послідовно проводити їх у життя.

Ці проблеми вищої школи існують давно, але ніколи, як сьогодні, вони не набували такої гостроти, актуальності і значимості.

Серед факторів, які мають вирішальний вплив на формування творчої активності майбутніх спеціалістів, в першу чергу слід виділити вдосконалення навчального процесу. Розв'язуючи це завдання, необхідно, насамперед, відмовитись від описовості в навчанні, зайвого інформаційного перевантаження. Треба твердо брати курс на розвиток самостійності студентів, ефективні форми і методи навчання — семінарські і практичні заняття, дискусії, моделювання конкретних виробничих і управлінських

ситуацій, на більш міцний зв'язок навчального процесу з життям трудових колективів.

В цьому плані слід мати на увазі масове застосування сучасних технічних засобів навчання: учбове телебачення, мікрокалькулятори, дисплеї, ЕОМ, передача і відтворення інформації і т. д.

Одним із головних напрямів підготовки майбутніх фахівців повинно стати залучення студентів до реальних наук - дослідницьких пошуків. В інституті вже склалася система такої роботи студентів. Вона представляє собою комплекс форм і методів формування у юнаків і дівчат творчого мислення, закріплення теоретичних знань, набуття дослідницьких навичок у розв'язанні науково-технічних і практичних завдань.

Але будемо відвертими. Зараз нікого не повинні «гіпнозувати» об'ємні цифри, які засвідчують про те, що в різних формах НДРС беруть участь 90 процентів студентів стаціонару. Адже, не секрет, що на деяких кафедрах цей високий показник нерідко досягається за рахунок виконання студентами чорнової, допоміжної роботи в наукових колективах. Фактично ж не більше 40 процентів студентів пов'язані з продуктивною, творчою науковою діяльністю. Все це ще раз переконає нас в наявності далеко не використаних резервів

поліпшення розвитку творчих здібностей майбутніх спеціалістів.

Важливе значення мають наукові дослідження студентів, що виконуються в процесі підготовки курсових і дипломних проектів. Торік, наприклад, лише на інженерно - будівельному факультеті було до впровадження рекомендовано 32 студентські розробки. Серед них — комплексне дипломне проектування і виконання дипломних проектів за замовленнями підприємств.

Хороші перспективи відкриваються для зміцнення зв'язків науки, освіти і виробництва, розвитку активності молодих спеціалістів після створення філіалів профілюючих кафедр інституту на підприємствах і в проєктних організаціях Вінниччини. Досвід таких кафедр, набутий в об'єднанні «Термінал», АТП-30121, в проєктному інституті «Діпроінвільпромбуд» та інших, переконливо свідчить, що даний підхід дозволяє залучити до навчання студентів провідних спеціалістів галузей, з концентрувати увагу викладачів і випускників вузу на розв'язання найважливіших виробничих проблем, прискорити впровадження найновіших розробок.

Творча активність спеціаліста виявляється не лише у створенні і освоєнні нової техніки. Інженер, командир виробництва покликаний оволодіти науковими основами вироблення, прийняття

і реалізації рішень, як правило соціально - психологічними методами управління. І до виконання таких функцій молоді люди повинні бути підготовлені вже під час перебування в інституті.

Однак, як показує життя, наші студенти, проходячи спеціальний курс «Основи виховної і організаторської роботи в колективі», не повністю реалізують набуті знання під час суспільно-політичної практики. Поки-що не всі можуть кваліфіковано виступити з лекціями і доповідями, провести змістовну і цікаву бесіду. А все тому, що вони ще не отримують достатніх знань в галузі організації і управління виробництвом, навичок в роботі з людьми. Тому пошук оптимальних шляхів і засобів озброєння майбутніх спеціалістів основами організаторської і пропагандистської роботи в трудових колективах виступає зараз як одна з важливих проблем вдосконалення вищої школи на сучасному етапі.

...Мине небагато часу і сьогоднішні п'ятикурсники поповнять ряди інженерного корпусу. Незвично складні, високі і відповідальні справи чекають їх на самостійній трудовій ниві. Адже їм належить бути виконавцями перебудови нашого суспільства.

Е. ВИШНЕВСЬКИЙ,
асистент кафедри будівельних конструкцій,
кандидат технічних наук.

ФОТОРЕПОРТАЖ З СЕСІЇ

У першокурсників — залік

25 січня у студентів І-го курсу факультету автоматики і мікроелектроніки розпочалась екзаменаційна сесія.

Група І АТ-87 в цей день здавала залік по введенню в обрану спеціальність. Протягом семестру першокурсники навчалися в лабораторіях, прослухали курс лекцій, взяли участь в се-

мінарських заняттях, отримали початкові знання про автоматизовані системи управління, інформаційно - вимірну техніку, розробку автоматичних приладів, улаштувань і систем для вимірювання, контролю і управління технологічними і виробничими процесами, науковими дослідженнями.

Але перед тим як зайти до викладача для складання заліку Н. Онуфрієнко, Л. Гончар, С. Ефременко (знімок ліворуч) проглядали свої конспекти. Це — для надійності, для запаса міцності вже засвоєних знань з предмету.

Заступник декана ФАМ, кандидат технічних на-

ук, доцент А. С. Васюра приймає залік у К. Соколенко (знімок праворуч).

«А як там, у подруг? Чи все гаразд?», — прислуховуються однокурсниці.

В ці дні біля навчальних кабінетів, в яких проходять екзамени і заліки, можна завжди бачити групи «болільників». Це все вже було за кадром...

Фото Р. Кутькова.

Про друзів-однополчан

Цей знімок зроблено в липні 1944 року, на 3-му Білоруському фронті. Тоді я був парторгом ескадрильї гвардійського штурмового авіаційного полку, який входив до складу прославленої 1-ої гвардійської штурмової авіаційної Сталинградської, ордена Леніна, двічі Червонопрапорної, орденів Суворова і Кутузова дивізії.

Наша ескадрилья тільки виконала, причому досить успішно, завдання командування. Вона позбавила фашистів можливості вигнання до рейху радянських людей, рухомого залізничного складу, військової техніки, продовольства, пограбованого фашистами в Білорусії. Лютьчики ескадрильї зробили тоді понад 130 літаковильотів, знищили велику кількість мос-

тів, залізничних колій, поставили заслін відступаючим фашистським воякам. А всього за період Великої Вітчизняної війни інженерно-технічним складом нашої авіаескадрильї забезпечено понад 2100 бойових вильотів штурмовиків ІЛ-2, під час яких було знищено близько 100 танків, понад 220 автомобілів, 18 переправ, велику кількість складів боєприпасів і пального.

Особисто мені довелося брати участь в 44 бойових вильотах. Штурмували ворожу техніку і живу силу безпосередньо на полі бою і на підходах до нього. Так, в листопаді 1942 року на Сталинградському фронті в одному з вильотів я, як повітряний стрілець, вів розвідку розташування військ, танків і зені-

ної артилерії противника у районі Тракторного заводу. Не встигли там з'явитися, як наш ІЛ-2 був атакований двома фашистськими винищувачами Фоке Вульф-190. Долю повітряної сутички вирішували секунди. І тоді я із турельної установки підбив один ворожий літак, а другому не дав вести прицільний вогонь по нашому штурмовику. За успішне виконання цього завдання мене нагородили орденом «Червоної Зірки». Це був перший орден, отриманий на війні. Пригадується ще один епізод. Це було на Третньому Білоруському фронті. Разом з групою солдат наземних військ, розташованих на передньому краї, під вогнем противника евакуював з нейтральної смуги пошкоджений в бою

наш літак ІЛ-2.

Звичайно, в цій короткій замітці важко розповісти про інші епізоди з нелегкого фронтового життя. В бій нас вела тверда переконаність в правоту нашої справи, вірність Вітчизні і своєму патріотичному обов'язку. А ще — неабутне фронтове братерство.

З тієї вогненної пори минуло 44 роки. Але в пам'яті завжди житимуть друзі-однополчани, яких ви бачите на знімку. Сидять (зліва направо): технік авіаланки А. К. Ковальчук, парторг полку М. П. Сніжко, командир авіаескадрильї А. А. Мален, який згодом став Героєм Радянського Союзу. До речі, його іменем названо шахту в місті Ровеньки, де він працював до війни. Далі сидить заступник командира, інженер і парторг авіаескадрильї — автор цих рядків. Стоять: повітряний стрілець В. В. Сидоренко — повний кавалер орденів Слави, заступник командира авіаескадрильї І. Й. Лисенко, пізніше йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу, технік авіаланки І. О. Микизиль, командир авіаланки Я. П. Щеглов, який загинув наприкінці війни, в квітні 1945 року.

У післявоєнні роки ми, що залишилися у живих, неодноразово збиралися у Волгограді. Ми — це ветерани 1-ої гвардійської, п'ятиорденної штурмової авіадивізії.

Г. ШУЛЬМАН,
полковник у відставці,
зав. лабораторією кафебри електропостачання.

Діє технічний центр

У Вінниці відкрито єдиний центр науково-технічної творчості молоді, який працює на повному господарському і самофінансуванні. Своєю діяльністю він будує на основі господарських договорів з підприємствами, організаціями і установами області.

— Перед нами одна мета, — каже керівник центру Валентин Архипов, — максимально використати чималий творчий потенціал молоді для вирішення важливих науково-технічних і виробничих проблем. Звичайно, нам поки що бракує авторитету, та й реклама не завадила б, та попри все до послуг центру вже звернулися об'єднання «Термінал», «Вінницькене-

го», політехнічний інститут. Відповідно і ми залучили для розробок і впровадження новинок 17 творчих молодіжних колективів, які, працюючи за договірним принципом, мають виконати робіт майже на один мільйон карбованців.

Паралельно центр поклав на себе функції координатора самодіяльної технічної творчості молоді. Шість клубів, які вже діють на його базі, спеціалізуються на проектуванні і створенні транспортних засобів, радіоелектронної і комп'ютерної техніки, на удосконаленні технічного дизайну, на авіамоделюванні. До роботи у цих клубах плануються залучити близько 600 юнаків та дівчат.

Тричі чемпіон

На одному із стендів Топашівського районного краєзнавчого музею куточок, присвячений І. А. Федчишину. Народився Іван Антонович в селі Яришівці. Трудова стежка прослалася від заводського верстата до військового високого рангу. Лютьчик Федчишин налітав майже чотири тисячі годин, успішно освоїв 20 типів літаків. Та увійшов наш земляк в історію авіації і спорту, як майстер-парашутист високого класу.

Протягом десяти років він тримав надійно першість в світі по зятяжних стрибках на точність. «Запам'ятався стрибок на по-

долання світового рекорду в 1952 році, — розповідав якось спортсмен. — Його здійснювали з висоти десяти тисяч метрів уночі, падали не розкриваючи парашутів 8236 метрів, орієнтувались тільки на прилади. Час падіння — 2 хвилини 36 секунд... На землі тоді було 22 градуси тепла, на висоті — 52 морозу...»

І. А. Федчишин завоював звання триразового чемпіона світу з парашутного спорту, абсолютного чемпіона, семиразового рекордсмена світу. Він — також заслужений майстер спорту СРСР.

Для олімпійської збірної

П'ятсот пар чоловічих і жіночих рукавичок із натуральної шкіри і хутра відправив днями колектив Вінницької шкіргалантерейної фабрики на адресу Держспорткомітету СРСР. Вони призначені для Олімпійської збірної країни на зимові ігри в Калгарі. Спортивний асортимент займає все більше місця в обсягу продукції фабрики. Шийють тут рукавички для мотоциклістів, велосипедистів, воротарів-футболістів, автомобілістів. В нинішньому році планують освоїти випуск рукавичок для фехтувальників.

— Тут нам обіцяють допомогти суміжники із ЧССР, з якими торік наша фабрика встановила прями

зв'язки, — розповідає директор підприємства В. І. Коваленко. — Незабаром одержимо від друзів з-за кордону замовлене обладнання. Для нашого колективу заводи в місті Добрижі виготовлятимуть також шкіру з різноманітної кольоровою гамою і тоді зможемо розширити асортимент.

До новинок, які будуть впроваджені в нинішньому році, слід віднести відкриття філіалу в Івано-Франківській області, де поширяться жіночі сумки. Для виготовлення цього виду виробів шкіргалантерейники мають намір і у Вінниці створити виробничий потік.

Фото Р. Кутькова.

В. о. редактора Б. ДЬЯКОНОВ

Готуймося до конференції

Як завжди, на початку року в актовому залі інституту проходить конференція трудового колективу. Цього разу вона відбувається у лютому.

Учасники конференції — викладачі і співробітники заслухають доповідь ректора інституту, професора І. В. Кузьміна «Про під-

сумки 1987 року і завдання по прискоренню перебудови роботи колективу». З співвідповіддю з цього питання виступить голова профкому Ю. А. Буреніков.

Голова комісії профкому по охороні праці В. Ф. Кобевник проінформує про виконання угоди по охороні праці між профспілко-

вою організацією і адміністрацією за минулий рік. Буде затверджено угоду на 1988 рік.

В порядку денний конференції включено також затвердження соціалістичних зобов'язань трудового колективу ВПІ на 1988 рік. З інформацією по цьому питанню виступить член профкому В. Г. Глоба.

ноносної Вінниччини.

Днями обком ЛКСМУ підбив підсумки трудового суперництва студентських загонів вузів обласного центру. За ВПІ — друге місце. Перше — посів педінститут.

О. ЯНЧЕНКО,
нач. штабу трудових справ.

Друге місце за ВПІ

Близько 600 студентів інституту, об'єднаних у 26 загонів, брали участь торік в третьому трудовому семестрі. Вони працювали будівельниками, водіями автомобілів, обробляли колгосп-

ні ниви. Лише будівельно-монтажних робіт студзгонів виконали на суму 2 млн. 70 тис. карбованців. Майбутні інженери зводили будівлі в Тюменській області і в дев'яти районах орде-

ІДЕЯ ПЛЮС ВМІННЯ

Чи не найбільше з усіх галузей народного господарства важкої ручної праці в будівництві. В той же час в країні, та й на Вінничині, новатори винайшли й успішно використовують немало пристроїв та механізмів, які значно скорочують обсяг ручної праці, перекладають найважчу на плечі машин.

Скажімо, багатьом доводилося бачити, з якими труднощами при будівництві фундаментів робітники рівняють голівки свай. Ентузіасти ПДБП-4 тресту

«Західелеватормлинбуд» запропонували пристрій, який дозволяє цю роботу пришвидшити майже вдвічі, покращити її якість, зменшити затрати енергії.

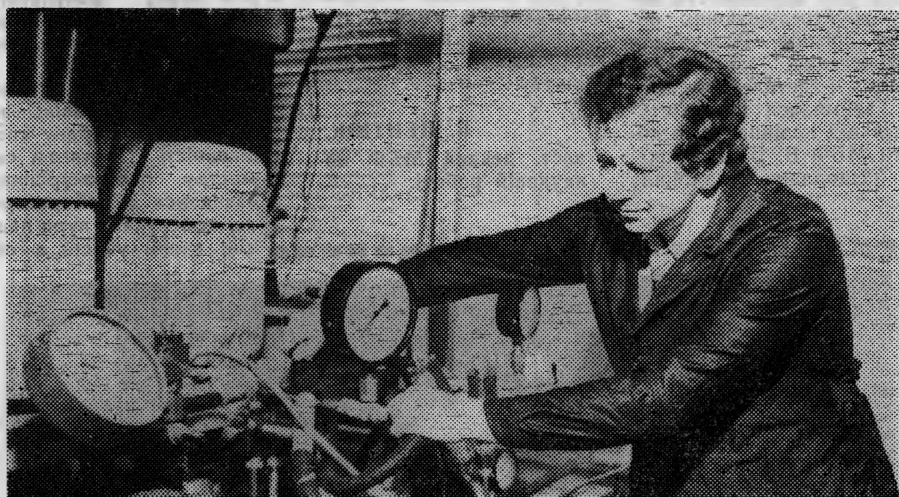
А інженер-будівельник О. С. Печера вніс пропозицію, яка на об'єктах з окладною конфігурацією дозволяє економити 10 — 12 людиноднів, чимало пального та електронергії.

Суть пропозиції полягає в тому, якщо раніше під час будівництва об'єктів складної конфігурації до-

водилося двічі, а то й тричі демонтувати і монтувати кран, знімати і наново настеляти під нього рейки, то нині за допомогою домкратів два слюсарі за 12 — 16 годин вільно справляються з цим завданням.

Пристрої вінничан вивчено, узагальнено. Центр науково-технічної інформації та пропаганди розповів про них в інформаційних матеріалах, які вийшли нещодавно.

В. БРЕДУН,
журналіст.

Сумлінно ставиться до своїх обов'язків старший науковий співробітник кафебри технології і автоматизації машинобудування В. К. Дьяков, якого ви бачите на знімку під час налагодження гідроапаратури, призначеної для електротригидравлічних пропорційних систем.